

Malá vzpomínka na kolegyni Marii Kubátovou

V médiích se letos často vzpomíná na stoletá výročí narození různých osobností (Josef Kemr, Miloš Kopecký, Stella Zázvorková, Dana a Emil Zátopkovi atd.) a lékárnické komunitě by nemělo uniknout, že mezi „oslavenci“ je i známá spisovatelka, scénáristka a krkonošská lékárnice RNDr. Marie Kubátová, která se narodila 8. srpna 1922 v Praze. Asi by nebylo účelné zde popisovat její kurikulum, ale spíše pár osobních postřehů či poznámek, které nosím v sobě. Lékárnickou profesi podědila Mařenka Kubátová po své mamince, Amálii Kutinové, která byla rovněž i spisovatelkou, její knižní seriál Gabra a Málinka byl velmi vyhledávaný. M. Kubátová je autorkou více než sedmdesáti knížek a mnoha televizních i filmových scénářů.

V roce 2007 jsme pořádali lékárnické dny v „mém“ Českém ráji, v Turnově. Vrchlabí, kde žila kolegyně Kubátová, není daleko. Pozval jsem jí tehdy k účasti a k přečtení jedné z Lékárnických pohádek, které tehdy vydala. Odpověděla mi, že si moc váží pozvání a ráda by přijela, ale necítí se zdráva, její kardiolog že jí takový příliš emotivní zážitek nedoporučuje. Bylo mi to moc líto, ale vymysleli jsme malou okliku. Dcera pražského herce Antonína Hardta (Vinohradské divadlo) je naší kolegyní a domluvili jsme se, že tatínek přijede a přečte na pódiu několik vybraných pohádek. Myslím, že se to moc povedlo. Poslal jsem pak paní spisovatelce materiály z celé

akce a popsal jí, jak jsme na ni vzpomněli těmi pohádkami. Byla moc ráda a poslala mi poděkování a asi i poslední svoji knížku s názvem Haraburdí aneb Jak se líhnou knížky. Její čeština je opravdu brilantní.

Ještě mám jednu zprostředkovanou vzpomínku na událost, kterou prožil můj první šéf, PhMr. Jan Šafář, semilský lékárník. V roce 1972 dostali všichni dosavadní vedoucí lékárníci za úkol složit atestaci, aby mohli dále vykonávat svou bohulibou funkci. On byl ve stejné skupince zkoušených právě s Mařenkou Kubátovou. Ona šla první a komisi tak zaujala svým krásným vyprávěním, že na ostatní již nedošlo a papír o složené zkoušce dostali bez trápení všichni, zkrátka to byl kolektivní výkon s reprezentativním mluvčím. Za zmínku snad stojí citace od Slávky Kopecké, která chtěla vydat spisovatelčiny vzpomínky. Ta jí odpověděla: „Nechci psát zpovědi. Raději píšu příběhy věcí, které lemovaly můj stezníček životem jako patníčky na mé cestě. Vždyť i věci mají svou paměť – a nesou otisk doby.“ A na závěr ještě citát její maminky Amálie Kutinové, který vtiskla do vínku i svým dětem:

„Být spokojena s málem, to je kouzlo života. Pak jsi na světě dokonale šťastna. Vždyť žádný z nás nic s sebou na věčnost nevezme“.

Věnujte jí, prosím, tichou vzpomínku.

PharmDr. Pavel Grodza

